

- c) vai tiesības uz šādu maksājumu nozīmē:
- i. tiesības saņemt nepamatoti ieturēto summu atmaksu, tādējādi, ka atmaksa izriet no 43. un/vai 56. pantā paredzētajām tiesībām un ir to papildinājums; un/vai
 - ii. tiesības saņemt kompensāciju vai zaudējumu atlīdzību tādējādi, ka jāizpilda apvienotajās lietās C-46/93 un C-48/93 Brasserie du Pecheur un Factortame paredzētie nosacījumi zaudējumu atlīdzināšanai; un/vai
 - iii. tiesības atgūt nepamatoti liegtu labumu un, ja tā:
 1. vai šādas tiesības izriet no 43. un/vai 56. pantā paredzētajām tiesībām un ir to papildinājums; vai
 2. ir jāizpilda apvienotajās lietās C-46/93 un C-48/93 Brasserie du Pecheur un Factortame paredzētie nosacījumi zaudējumu atlīdzināšanai; vai
 3. jāizpilda kādi citi nosacījumi?
- d) vai, atbildot uz iepriekšminēto 2 c) jautājumu, ir nozīme tam, vai saskaņā ar valsts A tiesībām prasības tiek celtas kā prasības par restitūciju, vai tās tiek celtas vai ir jāceļ kā prasības par zaudējumu atlīdzību?
- e) vai zaudējumu atlīdzināšanai ir nepieciešams, lai sabiedrība, kas ceļ prasību, pierādītu, ka tā vai tās mātes sabiedrība būtu prasījusi nodokļa atlaidi (pilnu vai daļēju, atkarībā no situācijas), ja tā būtu zinājusi, ka saskaņā ar Kopienu tiesībām tai bija tiesības to prasīt?
- f) vai, atbildot uz 2 a) jautājumu, ir nozīme tam, ka saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-397/98 un C-410/98 Hoechst un Metallgesellschaft attiecīgajai meitas sabiedrībai dalībvalstī A atmaksa varēja tikt veikta vai tai varētu būt tiesības saņemt avansa uzņēmuma ienākuma nodokļa atmaksu attiecībā uz attiecīgajai mātes sabiedrībai dalībvalstī A vai dalībvalstī C izmaksāto dividendi?
- g) kādu ieteikumu, ja vispār, Eiropas Kopienu Tiesa uzskata par atbilstošu dot šajās lietās attiecībā uz to, kādus apstākļus valsts tiesai būtu jāņem vērā, nosakot, vai pastāv pietiekami nopietns pārkāpums, ņemot vērā spriedumu apvienotajās lietās C-46/93 un C-48/93 Brasserie du Pecheur un Factortame, īpaši, vai, ņemot vērā pastāvošo judikatūru par attiecīgo Kopienas tiesību noteikumu interpretāciju, pārkāpums bija attaisnojams?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 30. jūlija Court of Appeal (Anglija un Velsa) (Civil Division) lēmumu lietā Commissioners of Customs and Excise un H. M. Attorney - General pret Federation of Technological Industries un 53 citām personām

(Lieta C-384/04)

(2004/C 273/31)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 30. jūlija Court of Appeal (Anglija un Velsa) (Civil Division) lēmumu lietā (1) Commissioners of Customs and Excise un (2) H. M. Attorney - General pret Federation of Technological Industries un 53 citām personām, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 4. septembrī, par šādiem jautājumiem:

1. Vai Padomes Direktīvas Nr. 77/388/EEK⁽¹⁾ 21. panta 3. punkts pēc Padomes Direktīvas Nr. 2000/65/EK veiktajiem grozījumiem ļauj dalībvalstīm noteikt, ka ikviena persona var būt solidāri atbildīga par nodokļa samaksu līdz ar personu, kam nodoklis jāmaksā atbilstoši 21.panta 1. punktam vai 21. panta 2. punktam, ja vien izpildīti Kopienu tiesību vispārējie principi, proti, šādam pasākumam jābūt objektīvi pamatojamam, racionālam, samērīgam un tiesiski noteiktam?
2. Vai Direktīvas 22. panta 8. punkts ļauj dalībvalstīm noteikt, ka nodokļa maksāšanas pienākumu var uzlikt ikvienai personai, vai noteikt, ka vienai personai jāsniedz nodrošinājums par citas personas veicamo nodokļa maksājumu, ja vien izpildīti iepriekšminētie vispārējie principi?
3. Ja atbilde uz 1. jautājumu ir negatīva, kādi vēl ierobežojumi, bez tiem, ko paredz iepriekš minētie vispārējie principi, pastāv 21. panta 3. punktā paredzētajām pilnvarām?
4. Ja atbilde uz 2. jautājumu ir negatīva, kādi vēl ierobežojumi, bez tiem, ko paredz iepriekšminētie vispārējie principi, pastāv attiecībā uz 22. panta 8. punktā paredzētajām pilnvarām?

5. Vai Direktīva ar tajā veiktajiem grozījumiem liedz dalībvalstīm noteikt, ka nodokļu maksātāji ir solidāri un atsevišķi atbildīgi vai prasīt, lai viens nodokļa maksātājs sniegtu nodrošinājumu par nodokļa maksājumu, kas jāveic citam nodokļa maksātājam, lai novērstu PVN sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu un tādu ieņēmumu slēpšanu, no kuriem veicami maksājumi saskaņā ar šo sistēmu, ja šādi pasākumi atbilst iepriekšminētajiem vispārējiem principiem?

(¹) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva Nr. 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par aprozijuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.

Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 10. septembrī

(Lieta C-389/04)

(2004/C 273/32)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 10. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Francijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv A. Bordes un K. Simonsson, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienų Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka nav pareizi transponēta 22. panta pirmā daļa Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvā 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienų pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (¹) attiecībā uz funkcionālo neatkarību starp valsts regulatīvo iestādi un pasta operatoriem, un saglabāts spēkā noteikums, kas regulatīvajai iestādei pasta sektorā nenodrošina atbilstošu funkcionālo neatkarību no sabiedriskā pasta operatora La Poste,

— noteiktajā termiņā nav transponēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīva 2002/39/EK, ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienų pasta pakalpojumu turpmāko atvēršanu konkurencei, (²)

— Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek saskaņā ar Direktīvas 97/67/EK 22. panta pirmo daļu un 24. pantu, kā arī Direktīvas 2002/39/EK 2. pantu;

piespriet Francijas Republikai atļūdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Piemērojot Direktīvas 97/67/EK 22. pantu, Francijas Republika par valsts regulējošo iestādi pasta nozarē ir izraudzījusi Ekonomikas un finanšu ministru, kurš ir par pasta atbildīgais ministrs. Paralēli šis ministrs vada Ekonomikas, finanšu un rūpniecības ministrijā izveidoto Rūpniecības, informācijas tehnoloģiju un pasta ģenerāldirektorātu (DIGITIP), kura pasta nozares apakšdirekcija uzrauga La Poste darbību. Uzraudzības jēdziens aptver noteiktas funkcijas un pienākumus valsts uzņēmumā, kas saistīti ar īpašumtiesību izmantošanu, kā arī La Poste ekonomisko un finansiālo darbību, kā piemēram, stratēģisko vadlīniju noteikšana, pakalpojuma piedāvājuma un tarifu noteikšana visiem pakalpojumiem, ieviešanās uzņēmuma valdes locekļu izvēlē, dalība citās uzņēmēj sabiedrībās u.c., kuru izpildei jābūt nodalītai no regulējošajām funkcijām, lai ievērotu Pasta direktīvas prasības par funkcionālo neatkarību. Šīs prasības paredz izslēgt interešu konflikta risku starp valsts regulējošām iestādēm, kuras ir atbildīgas par tiesību aktu pieņemšanu pasta nozarē un to piemērošanas kontroli, no vienas puses, un uzņēmumiem, kas pasta nozarē piedāvā preces un pakalpojumus no otras puses. Šajā gadījumā pastāv šāds interešu konflikts, jo abas funkcijas pilda viena ministrija. Tādējādi nav nodrošināta Direktīvas 97/67/EK 22. panta pirmās daļas lietderīgā iedarbība.

Turklāt Direktīvas 2002/39/EK transponēšanas termiņš ir beidzies 2002. gada 31. decembrī.

(¹) OV L 15, 21.1.1998., 14. lpp.

(²) OV L 176, 5.7.2002., 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 7. septembra Regeringsrätten lēmumu lietā GöteborgsOperan AB pret Skatteverket

(Lieta C-390/04)

(2004/C 273/33)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 7. septembra Regeringsrätten (Zviedrija) lēmumu lietā GöteborgsOperan AB pret Skatteverket, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 13. septembrī.

Regeringsrätten lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem: